

Het verhaal van een moord

Hallie Rubenhold bij Boekerij:

De vijf van Whitechapel
Het verhaal van een moord

HALLIE RUBENHOLD

HET VERHAAL

VAN EEN MOORD

**DE GROOTSTE MOORDZAAK WAAR JE
NOG NOOIT VAN HEBT GEHOORD**

**VERTAALD DOOR JAN VAN DEN BERG
EN MARIEKE VAN MUIJDEN**

ISBN 978-90-492-0829-5

ISBN 978-94-023-2727-4 (e-book)

NUR 320

Oorspronkelijke titel: *Story of a Murder*

Vertaling: Jan van den Berg en Marieke van Muijden

Omslagontwerp: Pinta Grafische Producties

Omslagbeeld: © Mirropix, Bridgeman Images, Public Domain / Wikimedia

Vormgeving binnenwerk: Steven Boland

© 2025 Hallie Rubenhold

© 2026 Nederlandse vertaling Meulenhoff Boekeryj bv, Amsterdam

De uitgever heeft ernaar gestreefd alle rechten van derden te regelen volgens de wettelijke bepalingen. Degenen die desondanks menen zekere rechten te kunnen doen gelden, kunnen contact opnemen met Meulenhoff Boekeryj bv, Amsterdam.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd bestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave is uitdrukkelijk niet toegestaan.

All rights are reserved, including those for text and data mining, AI training and similar technologies.

Ter nagedachtenis aan mijn moeder, Marsha Rubenhold,
die me leerde van boeken te houden.

21 juni 1942 – 23 augustus 2023

INHOUD

Cast	10
Proloog	17

*

EERSTE BEDRIJF DE EERSTE ECHTGENOTE

1 Charlotte	24
2 De Crippens	37
3 Verlamming van het sympathisch zenuwstelsel	50

TWEEDE BEDRIJF 'ZOIETS HAD IK ABSOLUUT NIET VERWACHT'

4 Kunegunde	64
5 Grand Opéra	83
6 De typiste	97
7 Belle Elmore	113
8 'De toestand met dokter Crippen'	132
9 De Hof van Eden	144
10 Verachtelijke zwendelschoften	158
11 Constantine Road 80	172
12 De dames van het gilde	179
13 Beloften	188
14 Een geïmproviseerd etentje	196

INHOUD

DERDE BEDRIJF 'ER IS IEMAND NAAR AMERIKA GEGAAN'

15	Opkomende zon	206
16	'De situatie brutaal het hoofd bieden'	218
17	Mevrouw Crippen	228
18	Observeren en vragen stellen	236
19	Het stoute meisje van de familie	248
20	'Een of ander klein stadje in San Francisco'	258
21	Ernstige problemen	263

VIERDE BEDRIJF 'MOORD EN VERMINKING'

22	'Gewoon een schandaaltje'	278
23	Puzzelstukken	286
24	Klopjacht	302
25	Titine en de oude Québécois	309
26	Misdaad van de eeuw	324
27	Thuiskomst	341

VIJFDE BEDRIJF 'ALLEEN MAAR DE WAARHEID VERTELLEN'

28	Spektakel	360
29	'Een zachtaardige man'	385
30	'Een beetje hysterisch'	413
31	Lief vrouwtje	426
32	'Gek op mij'	442

EPILOOG

	Het laatste woord	471
--	-------------------	-----

*

Appendix door professor Turi King	481
Woord van dank	485
Register	488
QR-code voor online noten en bibliografie	495

CAST

HOOFDROLSPELERS

Charlotte Bell	Lerares, verpleegster, de eerste mevrouw Crippen
Kunegunde Mackamotzki/ Corinne Turner/Cora Crippen/Belle Elmore	Variétépersoonlijkheid, de tweede mevrouw Crippen
Ethel Le Neve	'Typiste', maîtresse, de aspirant-derde mevrouw Crippen
Hawley Harvey Crippen	Homeopaat, oplichter, moordenaar

BIJROLLEN

DE FAMILIE BELL

Susan Bell (geboren Madden)	Charlottes moeder
Arthur Bell	Charlottes vader
Susan Rebecca Bell.	Charlottes oudere zus
Selina Leary (geboren Bell)	Charlottes jongere zus
Madden Arthur Bell	Charlottes oudere broer
William Bell	Charlottes oudere broer
Charles de Hauteville Bell	Charlottes jongere broer

DE FAMILIE CRIPPEN

Ardesee Crippen (geboren Skinner)	Hawleys moeder
Myron Augustus	Hawleys vader
Philo H. Crippen	Hawleys grootvader
Hawley Otto Crippen	Het enige kind van Hawley en Charlotte

DE FAMILIE MACKAMOTZKI/MERSINGER

Mary Mackamotzki Mersinger (ook Schmidt, geboren Wolf)	Belles moeder (driemaal getrouwd)
--	-----------------------------------

Joseph Mackamotzki	Belles vader
Frederick Mersinger	Belles stiefvader
Teresa Hunn of Hahn (geboren Mackamotzki)	Belles jongere (volle) zus
Kate 'Katie' Mersinger	Belles jongere halfzus
Louise Mills (geboren Mersinger)	Belles jongere halfzus

Figurantenrol in Belles vroege leven

Charles Cushing Lincoln	Belles werkgever en geliefde
-------------------------	------------------------------

DE FAMILIES NEAVE EN BROCK

Walter Neave (ook wel Le Neve)	Ethels vader
Charlotte Neave (geboren Jones)	Ethels moeder
Adine 'Nina' Brock (geboren Neave)	Ethels jongere zus
Claude Neave	Ethels broer
Bernard Neave	Ethels broer
Wilfred Neave	Ethels broer
Sidney Neave	Ethels jongste broer
Horace Brock	Nina's echtgenoot
Ronald Brock	Nina's zoon
Ivy Ethel Brock	Nina's dochter

**CRIPPENS MENTOREN IN DE HOMEOPATHIE,
WERKGEVERS EN ZAKENPARTNERS**

Dr. Edwin Breyfogle	Eerste mentor
Dr. Phil Porter	Specialist verloskunde en gynaecologie, mentor
Dr. James Dart	Vriend en dokter, Salt Lake City
Dr. George Clinton Jeffrey	Gynaecoloog, New York
'Professor' James Monroe Munyon	Miljonair in patentgeneesmiddelen, eigenaar van Munyon's Remedies
Monsieur J. Carré	Manager van het Drouet Institute, oplichter
Edward Marr	Medisch en financieel oplichter, partner
William E. Scott	Oplichter in reclame en financiën, partner
F. Sinclair Kennedy/ Forrester Kennedy	Medisch en financieel oplichter, partner

In Albion House

Gilbert Rylance	Tandarts, zakenpartner bij Yale Tooth Specialists
-----------------	---

CAST

Marion Louisa Curnow	Boekhoudster bij Munyon's Remedies
William Long	Assistent en 'technicus', getrouwd met:
Flora Long	zijn echtgenote

VRIENDEN VAN BELLE ELMORE EN H.H. CRIPPEN

Adeline Harrison	Journalist, toneelschrijver, Belles <i>frenemy</i>
Dr. John Herbert Burroughs en zijn vrouw, Maud Burroughs	Buren aan Store Street
Bruce Miller	Belles buitenechtelijke geliefde

Vriendinnen van het Music Hall Ladies' Guild

Lottie Albert (ook Osborn)	Artieste
Annie Stratton (geboren Moore)	Gepensioneerde <i>blackface</i> -artieste, dochter van George Washington 'Pony' Moore, getrouwd met:
Eugene Stratton	Amerikaanse beroemdheid, <i>blackface</i> - artiest
Isabel Ginnett (geboren Mayer)	Ruiterartieste, echtgenote van de superster ruiterartiest Frederick Ginnett, voorzitter van het MHLG
Clara Martinetti (geboren Engler)	Gepensioneerde mime-artiest, getrouwd met:
Paul Martinetti	Gepensioneerde beroemd mime-artiest
Lillian Nash (Lil Hawthorne)	Internationaal beroemde Amerikaanse zangeres, getrouwd met:
John Nash	haar manager
Melinda May	Gepensioneerde zangeres-danseres, secretaris van het MHLG
Louise Smythson (geboren Hodgson)	Voormalig danseres en beroepsvoetbalster, vicevoorzitter van het MHLG
Louise 'Louie' Davis	Danseres, deel van een duo met Howard Ward

VRIENDEN EN KENNISSEN VAN ETHEL LE NEVE

Emily Jackson	Ethels hospita en vriendin, getrouwd met:
Robert Jackson	Verkoper van mineraalwater
Dr. Ethel Vernon	Vooraanstaand 'vrouwenarts' die Ethel behandelde
Lydia Rose	Ethels jeugdvriendin uit Hampstead

Lydia Rose (senior)	Lydia's moeder
Mevr. Alice Benstead	Ethels tante van vaderskant, getrouwd met:
Richard Benstead	Pensionhouder
Caroline Elsmore	Ethels coupeuse
John Stonehouse	Ethels aanbieder, huurder van mevrouw Jackson

OP HILLDROP CRESCENT

Rhoda Ray	Werkster van de Crippens
Karl Reinisch	Een van de Duitse huurders van de Crippens (vanaf herfst 1905)
Richard Ehrlich	Een van de Duitse huurders van de Crippens (vanaf december 1906)
Valentine LeCocq	Door Crippen ingehuurd Frans dienstmeisje

DE POLITIE EN HET ONDERZOEK

Londen

Michael Bernstein	Privédetective, ingehuurd door het MHLG
Sir Melville Macnaghten	Commissaris van de Metropolitan Police
Frank Froest	Commissaris bij Scotland Yard
Walter Dew	Hoofdinspecteur bij Scotland Yard
Arthur Mitchell	Brigadier bij Scotland Yard
Thomas Marshall	Politiearts van de Divisie in Kentish Town
Augustus Pepper	Patholoog en adviserend chirurg bij St Mary's Hospital
Arthur Robinson	Beheerder van mortuarium
Danford Thomas	Lijkschouwer

New York

Ernest Walden	Brigadier bij afdeling Vermiste personen van politie in Brooklyn
---------------	--

Brussel

Vital en Louisa Henry-Delisse	Echtpaar dat het Hôtel des Ardennes beheerde
-------------------------------	--

Aan boord van de Montrose

Henry Kendall	Kapitein van HMS <i>Montrose</i>
Freida Heer	Stewardess die Ethel bewaakte

CAST

Québec

Hoofdinspecteur McCarthy
Mevrouw McCarthy
Hoofdinspecteur Denis
Sarah Stone en Julia Foster

Bij de politie van Québec, getrouwd met:
Gastvrouw van Ethel
Assistent van hoofdinspecteur McCarthy
Vrouwelijke cipiers in de Holloway-
gevangenis, die Ethel op de Megantic
vergezelden

PROCESSEN

Sir Albert de Rutzen

Rechter die zitting had bij de committal
proceedings

Lord Chief Justice Alverstone

Hoogste rechter in het strafrecht en
rechter bij de Kroon tegen Crippen en
de Kroon tegen Le Neve

Winston Churchill

Minister van Binnenlandse Zaken in 1910

Charles Willie Matthews

Directeur van het Openbaar Ministerie

Advocaten

VERDEDIGING

Arthur Newton
Alfred Tobin, KC
Huntley Jenkins
Henry Delacombe Roome
Frederick Edwin 'F.E.' Smith

Advocaat van Crippen en Ethel
Hoofdverdediger van Crippen
Assistent van Alfred Tobin
Assistent van Alfred Tobin
Verdediger van Ethel

AANKLAGERS

Sir Richard Muir
Travers Humphreys
Samuel Ingleby Oddie
Cecil Mercer

Jurist bij ministerie van Financiën,
hoofdaanklager namens de Kroon
Assistent van Richard Muir
Assistent van Richard Muir
Manusje-van-alles voor assistenten van
Richard Muir

Experts

William Willcox
Bernard Spilsbury
Arthur Pearson Luff

Arts en hoogste wetenschappelijke
analist van ministerie van
Binnenlandse Zaken
Patholoog bij St Mary's Hospital
Arts bij St Mary's Hospital, honorair
wetenschappelijk adviseur van
ministerie van Binnenlandse Zaken

Gilbert Turnbull	Arts en getuige voor de verdediging, directeur van Pathologisch Instituut van London Hospital
Reginald Wall	Arts bij Londeon Hospital en getuige voor de verdediging
Charles Hetherington	Apotheker bij Lewis & Burrows

JOURNALISTEN

Evan Yellon	Onderzoeksjournalist en redacteur van <i>Albion</i> , een tijdschrift voor doven
Henry Labouchère	Parlements lid en redacteur bij het tijdschrift <i>Truth</i>
Horatio Bottomley	Parlements lid en eigenaar van de krant <i>John Bull</i>
Joseph Meaney	Journalist die verslag deed van Ethels begrafenis
Philip Gibbs en J.P. Eddy	Journalisten die in 1910 werden ingebruikt om Ethels levensverhaal te schrijven

IN DE GEVANGENIS

Owen Mytton-Davies	Directeur van de Pentonville-gevangenis
Ada Alice Fricker alias 'Lady Mercia Somerset'	Oplichter

DE FAMILIE-SMITH EN HUN VRIENDEN

Stanley Smith	Ethels echtgenoot
Stanley Robert 'Bob' Smith	Ethels zoon
Nina Margaret Campbell (geboren Smith)	Ethels dochter, getrouwd met:
Colin Campbell	Haar echtgenoot
Rex Manning	Ethels beste vriend, getrouwd met:
Doris Manning	Zijn vrouw
Ursula Bloom	Romanschrijver die over Ethel schreef

EN VERDER

Marie Lloyd	Beroemde variétépersoonlijkheid
Joe Elvin	Beroemde variétépersoonlijkheid
Wal Pink	Beroemde variétéproducent, vriend van mevrouw Ginnett en Belle Elmore

CAST

'Charles Pooter'

Komisch personage uit Holloway, de
hoofdpersoon in *Diary of a Nobody*
van George en Weedon Grossmith

Alexander Bell Filson Young

Schrijver van *The Trial of Hawley
Harvey Crippen*

PROLOOG

Geen enkele moordenaar mag ooit de hoeder zijn van het verhaal van zijn slachtoffer en toch heeft Hawley Harvey Crippen die rol altijd vervuld.

In 1910 bleef hij wekenlang ondoorgrondelijk en onverstoort onder het publieke oog. De politie en de pers verbaasden zich over zijn starre blik en dat die onveranderlijk bleef bij elke vraag en elk kruisverhoor. Hij liet zich zelfs niet van de wijs brengen door de plotselinge flitsen van fotografen. Nooit deinsde hij terug of bezweek hij onder de druk. Hij gaf één verklaring voor de gebeurtenissen en daar week hij niet vanaf. Zolang hij maar aan dat narratief vasthield, had hij ook de controle over het verhaal van Belle Elmore, over alle elementen daarvan, alle ervaringen en alle meningen van de echtgenote die hij had vermoord.

Hoewel hij een bewezen leugenaar was, was het zijn versie over wat er was gebeurd en wat hij van haar vond, die bleef hangen. De gebeurtenissen van de Noord-Londense keldermoord kwamen bekend te staan als het verhaal van dokter Crippen – het opgeblazen verhaal van een moordenaar.

Tot relatief kortgeleden sprong het verhaal van een moordenaar rechtstreeks van de krant over naar de volkslegende. Ooit waren het ballades met portretjes in houtgravures, daarna sensatieromannetjes en goedkope paperbacks boordevol ijzingwekkende heldenverhalen. Lang geleden werden moordenaars beroemde monsters, afgrijselijke afwijkingen in de mensheid wier wassen beelden een ongemakkelijke mengeling van walging en bewonde-

ring opriepen bij bezoekers van de zogenoemde *chambers of horrors*. Verhalen over moordenaars en hun misdaden zorgen, net als de meeste mythen, voor geweldig vermaak. Het werd maar zelden onderzocht of deze vaak herhaalde, hetzij gezongen, hetzij bij het kampvuur gefluisterde narratieven waar waren. Als een moordenaar het middelpunt van het drama vormt, is er geen kans om je ergens anders in te verdiepen. Zij domineren het verhaal voor de volle honderd procent: hun daden zijn het belangrijkste. Alle andere personen vervullen slechts bijrollen.

In dit boek wordt het traditionele raamwerk van de Noord-Londense keldermoord uit elkaar gehaald en wordt Hawley Harvey Crippen uit zijn gebruikelijke rol van ster van het verhaal getrokken. Hij is nu één karakter in een ensemblecast die is samengebracht om een panoramischer en menselijker versie te vertellen van een van de beruchtste misdaden van het begin van de twintigste eeuw. Dit is het verhaal van een moord, niet van een moordenaar, en daarmee is er ruimte voor nuance, voor morele tweeslachtigheid, voor het begrijpen van de context van de misdaad, de levens van degenen die ermee te maken kregen en de setting waarin die plaatsvond. Er is ruimte gemaakt om te kijken naar het beeld en de bijdrage van een keur aan personen die voorheen zijn afgedaan als randfiguren.

Sinds 1910 wordt het verhaal van dr. Crippen bewaakt door een korps aan mannelijke vertellers. Hoofdinspecteur Walter Dew, kapitein Henry Kendall, de juristen Richard Muir, F.E. Smith, Travers Humphreys, Cecil Mercer en Samuel Ingleby Oddie, en de wetenschappers William Willcox en Bernard Spilsbury hebben, samen met een keur aan variétéartiesten en journalisten, het verhaal van Crippen allemaal op hun eigen manier ondersteund met hun memoires en biografieën. In deze boeken huizen de verhalen van meesterlijke, slimme en dappere mannen die er met hun scherpzinnige observaties, kennis of kordate daden in slaagden een moordenaar te pakken en hem voor het gerecht te brengen. Deze mannen zouden geen held zijn geweest als Hawley Crippen geen schurk was geweest.

Achter hen staat een groep van wie de bijdrage met het verstrijken van de tijd heeft kunnen vervagen. De Noord-Londense keldermoord is een verhaal dat voornamelijk over vrouwen gaat, maar bijna uitsluitend door mannen wordt verteld. Zo veel van de vrouwelijke spelers namen actief deel aan de gebeurtenissen en lieten van zich horen. Afgezien van Belle Elmore en de femme fatale Ethel Le Neve, wier verhalen met de zaak zijn verweven, speelde een heel gezelschap vrouwen – zussen, vriendinnen en collega's – in verschillende mate een rol bij de ontdekking en de strafzaak van de misdaad. Sommigen waren zelfs bij wetswijzigingen betrokken. Hoewel in de pers uitgebreid verslag werd gedaan van het verhaal van Ethel Le Neve, kreeg alleen Adeline Harrison, een journalist, noemenswaardige ruimte in de kranten om haar standpunten uiteen te zetten. In tegenstelling tot haar mannelijke tegenhangers was de secretaris van het Music Hall Ladies' Guild, Melinda May, de enige van wie het eigen verslag in boekvorm werd uitgegeven. Wat ik in deze geschiedenis volledig in ere zal herstellen is de vrouwenversie van de gebeurtenissen, wat zij zagen en deden, zoals in kranten en archieven gedocumenteerd.

Een moord is een afschuwelijke gebeurtenis – verwoestend, laag en wreed. Niets kan de vernietigende impact verzachten van een leven dat met opzet wordt uitgewist. Toch brengt zo'n misdaad de kans met zich mee om pas op de plaats te maken en de menselijke gesteldheid te onderzoeken. Op het meest basale niveau is een moord een verhaal over mensen en hun emoties, over hun hevige verlangens, hun woelige woede, hun furieuze jaloezie, hun bijtende frustratie. Het gaat over wat deze krachten bij familie, vrienden, gemeenschappen en de maatschappij aanrichten. In sommige gevallen gaat het over het stempel dat deze gebeurtenissen op de geschiedenis drukken.

Door deze lens ben ik, haast bij toeval, op het onderwerp van moord gekomen. Als sociaal historicus ligt mijn interesse bij de alledaagse en onuitgesproken aspecten van het menselijk bestaan:

het groezelige en onnoembare, de innerlijke dialoog, de angsten, de schaamte en de verwachtingen die degenen die al lang dood zijn hadden, die net als wij hun verlangens, pijn en liefdes hadden. Terwijl de rijken en goed opgeleiden hun ervaringen vaak boekstaafden, viel de meerderheid van de mannen en vrouwen die in de achterliggende eeuwen de aarde bewandelden dat privilege niet te beurt. In plaats daarvan zijn sporen van hun levensreis regelmatig terug te vinden in opgetekende misdaden.

Zoals ieder lid van de hedendaagse politiemacht of het strafrechtstelsel kan bevestigen, levert een moord een enorme berg papierwerk op. In het verleden was dat niet anders. Wat de historicus betreft zijn deze formulieren en verklaringen, de vraaggesprekken met getuigen, de inventarissen van in beslag genomen goederen en zelfs de verslagen in de krant goud waard. Door een misdaad ontstaat een gefixeerde momentopname van een tijdperk op een bepaalde plek. Ook biedt die de kans om een dwarsdoorsnede van die maatschappij te nemen. Door de documenten rond een misdaad kunnen historici in een bepaalde periode graven en de werkelijkheid onderzoeken die onder de openlijk aangenomen waarden en overtuigingen verscholen ligt. Hoe mensen beweren te hebben geleefd en hoe ze daadwerkelijk leefden komt maar zelden overeen.

De waarheid is moeilijk te grijpen. Geen enkel verslag, zelfs niet als dat in een historisch rapport is opgenomen, is ooit volledig betrouwbaar. Iedereen ziet of ervaart een gebeurtenis anders, waarmee ik niet wil suggereren dat er een goed of fout bestaat, maar wel dat de geschiedenis ons een telkens veranderende caleidoscoop met mogelijke antwoorden biedt. In de context van een historische misdaad moeten ook de persoonlijke motieven van degenen die verslag doen worden meegewogen. Niet iedereen geeft gemakkelijk informatie prijs en soms wordt die in stukjes aangeboden. Alle betrokkenen bij de Noord-Londense keldermoord zaten met hun eigen verplichtingen. Sommigen wilden gerechtigheid voor een vriend of familielid, anderen wilden de beklagden

of zichzelf beschermen tegen straf of openbare afkeuring. De politie wilde haar ijver tonen. Verslaggevers wilden met een goed artikel komen en polijstten en schaaften hun interviews daarnaar. Af en toe kleurden ze de saaie plekken in met hun verbeelding.

Al deze mensen en hun keur aan verslagen dragen bij aan het drama in meerdere bedrijven dat je op het punt staat te gaan lezen – maar wees gewaarschuwd: dit ensemble bestaat uit veel onbetrouwbare vertellers. Als bepaalde verhalen elkaar soms lijken tegen te spreken, dan is dat omdat ze uit gelaagde leugens bestaan – laag op laag. Daar hoef je je niet alleen een weg door te banen, want de context wordt steeds duidelijk gemaakt. In de loop van deze sage verschuiven perspectieven; eerst krijg je de ene kant van het verhaal, daarna een andere. Tussen deze verschillende versies door komt een breder begrip van deze periode in de geschiedenis naar boven, al is die gespeend van het belangrijkste verslag uit de eerste hand: dat van Belle Elmore. Een van de ongelukkigste aspecten van elk moordverhaal is dat het slachtoffer zelf nooit iets kan zeggen.

EERSTE BEDRIJF

De eerste echtgenote

Charlotte

Het moet een vreselijke schok zijn geweest om zijn naam in de krant te zien staan, niet in één, maar in allemaal. Overal was zijn onmiskenbare gezicht te zien: de uitpuilende ogen achter de brillenglazen, de hangsnor. Bij het lezen van de afgrijselijke details van wat hij zijn echtgenote had aangedaan zullen ze onherroepelijk aan Charlotte hebben gedacht. Wat had hij met haar gedaan?

Selina Leary wist dat het een kwestie van tijd was voordat de journalisten op de stoep van West 120th Street 225 zouden staan. Toen ze op de deur van haar flat in Harlem klopten was ze voorbereid. De *New York American* had al een bezoek gebracht aan haar broer William Bell, in Long Island. Selina was minder scheutig met informatie dan hij. William gooidde de woorden er kwaad uit; zij koos de hare met zorg. Ze kreeg vragen over Belle Elmore, maar Selina 'wilde niets zeggen over de vermoorde vrouw' of over dr. Hawley Harvey Crippen, behalve dan toegeven dat ze hem ooit 'goed had gekend' en dat ze hem zou kunnen identificeren als hij werd gepakt.¹

William had de journalist over Charlottes brieven verteld. Hij had gezegd dat Charlottes vroegere echtgenoot erop had gestaan dat ze 'onnodige operaties' onderging. De verslaggever vroeg Selina om dat te bevestigen, maar ze zei niets.

De *New York American* wilde een foto van de eerste mevrouw Crippen in hun artikel publiceren naast een foto van de tweede mevrouw Crippen, en dus haalde iemand, waarschijnlijk Selina, er eentje uit een album, een lijstje of een lade. De foto was ergens